

حضرت آدم ترے بی بی حوا

توریت شریف : پیدائش 1 - 5

1 شروع وچ اللہ تعالیٰ زیمیٰ تے آسمان پیدا
 کیتا۔² اُس ویلے زیمیٰ نی کوئی شکل نی
 سی، تے اے خالی سی۔ اے ڈونگرے پاٹیئے نال
 پہری وی سی، جس نے اپر نیہرا ہی نیہرا سی۔ اللہ
 تعالیٰ نا رُوح پاٹیئے نے اپر ہوا نی طرح پھرٹا رٹنا سی۔
³ فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”لو ہوئی جائے!“، تے لو پیدا
 ہوئی گئی۔⁴ اللہ تعالیٰ تکیا کہ لو چنگی اے، تے
 فر اُس لوئی کی نیہرے نالوں بکھ کری شوڑیا۔⁵ اُس
 لوئی کی ”دیہاڑ“ آخیا، تے نیہرے کی ”رات“۔
 شام ہوئی تے سویر ہوئی، اِس طرح پہلا دیہاڑا ہویا۔
⁶ فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”اُپرے نے پاٹیئے کی تھلے نے پاٹیئے
 تُوں بکھ کرنے واسطے فضا بٹی جائے!“⁷ اِسے طرح ہویا۔
 اللہ تعالیٰ فضا بٹائی، جس نال اُس تھلے نا پاٹی اُپرے نے
 پاٹیئے نالوں لادا کری شوڑیا۔⁸ اللہ تعالیٰ فضا کی ”آسمان“
 آخیا۔ شام ہوئی تے سویر ہوئی، اِس طرح دوٹا دیہاڑا ہویا۔
⁹ فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”آسمانے نے تھلے جھیڑا پاٹی اے،
 او اک جغہ پر کھٹا ہوئی جائے، تے سُکی زمیں نکلی

اچھے!“ فر اس طرح ہی ہویا۔¹⁰ اللہ تعالیٰ سُکی جغہ
 کی ”زمیں“ آخیا، تے جھیڑا پاٹی کھٹا ہویا سی، اُس
 کی ”سمندر“ آخیا۔ اللہ تعالیٰ تکیا کہ اے چنگا اے۔
¹¹ فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”زیمی ہر قسم نی ہریالی پیدا کرے!
 ایٹے جئے بوٹے جنہاں تُوں اِناج حاصل ہوئے، تے ایٹے جئے
 درخت جنہاں نے پہلے وچ بیس ہووے۔“ فر اسے طرح
 ہی ہویا۔¹² زیمی ہر قسم نی ہریالی پیدا کیتی، ایٹے جئے
 بوٹے جنہاں تُوں اِناج حاصل ہویا، تے ایٹے جئے درخت
 جنہاں نالوں پھل حاصل ہویا۔ اللہ تعالیٰ تکیا کہ اے چنگا
 اے۔¹³ شام ہوئی تے سویر ہوئی، اس طرح تریٹا دیہاڑا ہویا۔
¹⁴ فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”آسمانے وچ لو دیٹے آلیاں چیزاں
 پیدا ہوئی جاں! تانکہ دیہاڑ تے رات وچ فرق کرن، تے
 موسم تے دیہاڑیاں تے سالان نا پتہ دین،¹⁵ تے او دُنیا پر
 لو کرن۔“ تے فر اسے طرح ہی ہویا۔¹⁶ اللہ تعالیٰ دو بھوں
 بڑیاں لو دیٹے آلیاں چیزاں پیدا کیتیاں: سورج، جیہڑا
 ساریاں تُوں بڑا سی، دیہاڑ پر حکومت کرنے واسطے،
 تے چن، جیہڑا اُس تُوں نکا سی، رات پر حکومت

کرنے واسطے۔ اُس تارے وی بٹائے۔¹⁷ اللہ تعالیٰ اُنہاں ساریاں کی آسمانے وچ رخیا تانکہ دُنیا اِپر لو کرٹ،¹⁸ دیہاڑ تے رات پر حکومت کرٹ، تے لوئی کی نیہرے نالوں بکھ کرٹ۔ اللہ تعالیٰ تکیا کہ اے چنگا اے۔

¹⁹ شام ہوئی تے سویر ہوئی، اِس طرح چوتھا دیہاڑا ہویا۔
²⁰ فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”پاٹی بھوں جاندار چیزاں نال پھریا جائے، تے آسمانے وچ پرندے اُڈرٹ!“²¹ اِسے طرح اللہ تعالیٰ بڑیاں مچھیاں، پاٹیئے وچ رٹے آلیاں ہر قسم نیاں چیزاں، تے ہر قسم نے پرندے بٹائے۔ اللہ تعالیٰ تکیا کہ اے چنگا اے۔²² اُس اُنہاں کی برکت دتی، تے سمندرے نیاں جانوراں کی آخیا، ”پھلو پھولو تے تعداد وچ بدھٹے جاؤ! سمندر تُساں نال پھرٹ جائے!“ اُس پرندیاں کی وی آخیا، ”تعداد وچ بدھی جاؤ۔“

²³ شام ہوئی تے سویر ہوئی، اِس طرح پنچواں دیہاڑا ہویا۔
²⁴ فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”زیمی پر ٹرنے آلا ہر قسم نا جاندار پیدا ہوئی جائے: مال ڈنگر، زیمی پر رینگٹے آلے تے جنگلی جانور!“ تے فر اِسے طرح ہی ہویا۔

25 اللہ تعالیٰ ہر قسم نے مال ڈنگر، رینگٹے آلے تے جنگلی جانور بنائے۔ اللہ تعالیٰ تکیا کہ اے چنگا اے۔

26 فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”ہنّ میں انسان کی بٹاں، جمہیڑا مہاڑے آر ہوسی۔ تے او مچھیاں پر، پرندیاں پر، مال ڈنگراں پر، جنگلی جانوراں پر، تے زیمی پر سارے رینگٹے آلے جانداراں پر حکومت کرے۔“ 27 اس طرح اللہ تعالیٰ انسان کی اپٹے آر بنایا۔ تے اُس انہاں کی مرد تے عورت بنایا۔

28 اللہ تعالیٰ انہاں کی برکت دیئی کہ آخیا، ”پھلو پھولو تے تعداد وچ بدھٹے جاؤ! دُنیا تُساں نال پھرٹ جائے، تے تُساں اُس پر اختیار رکھو۔ مچھیاں پر، پرندیاں پر، تے زیمی پر سارے رینگٹے آلے جانداراں پر حکومت کرو۔“

29 اللہ انہاں کی مزید آخیا، ”ہنّ میں تُساں کی کھائے واسطے دُنیا وچ ہر قسم نے اِناج تے ہر قسم نے پھل دینا آں۔ 30 اسے طرح میں سارے جانوراں کی کھائے واسطے ہریالی دینا آں۔ جس وچ وی جان آے، او اے کھائی سکٹا، پاویں او جنگلی جانور، پرندہ یا زیمی پر رینگٹے آلا جانور ہووے۔“ فر اس طرح ہی ہویا۔

31 اللہ تعالیٰ ہر اُس چیزے کی تکیا جھپڑی اُس
 بٹائی سی کہ اے بھوں چنگی اے۔ شام ہوئی
 تے سویر ہوئی، اِس طرح چھیواں دیہاڑا ہویا۔

2 1 اِسے طرح آسمان، زیمی تے انہاں وچ ساریاں
 چیزاں نے پیدا کرنے نا کم مکی گیا۔ 2 ستویں
 دیہاڑے اللہ تعالیٰ کی بہیل لبھی، کیئانکہ اُدوں تک اُس
 اپنا سارا کم پورا کری کہندا سی۔ 3 اُس ستویں دیہاڑے
 کی برکت دتی تے اُس کی مقدس بٹایا، کیئانکہ او اُس
 دیہاڑے اِٹھے سارے کماں کولوں بہیلا ہوئی گیا سی۔
 4 اے زیمی تے آسمان نی پیدائش نا بیان اے۔

جدوں رب تعالیٰ زیمی تے آسمان بٹائے، 5 تے شروع وچ
 چھاڑیاں تے بوٹے ہالے نی جمے سٹن۔ وجہ اے سی کہ
 رب تعالیٰ بارش نا انتظام نی کیتا سی، تے ہالے انسان وی
 پیدا نی ہویا سی کہ زیمی پر کھیتی باڑی کرے۔ 6 بلکہ
 پاٹی زیمی وچوں نکلتا سی جیہڑا ساری زیمی کی وتر دینا
 سی۔ 7 فر رب تعالیٰ زیمی نی مٹی نال انسان بٹایا، تے اُس
 وچ زندگی نا ساہ بایا۔ اِس طرح بندہ جیٹا جی ہوئی گیا۔

8 رب تعالیٰ مشرق آلے پاسے عدن نرے علاقے وچ
 اک باغ لایا، ترے بٹائے وے انسان کی اس وچ رخیا۔
 9 رب تعالیٰ ہر طرح نرے سوہنے درخت اُتھے جمائے،
 جیہڑے چنگا پھل دیٹے سن۔ باغ نرے بشکار دو درخت
 سن: اک نا پھل کھائے نال زندگی لبھٹی سی، ترے
 دُوئے نا پھل کھائے نال اچھے ترے بُرے نی پہچان۔
 10 اک دریا باغے کی پائی دیٹے واسطے عدن تُوں بغٹا
 سی، ترے اُتھوں او چوآں دریاواں وچ بندنُ گیا۔ 11 پہلے
 دریا نا ناں فیسون اے۔ او مُلکِ حویله کی کپھری کے
 بغٹا، جتھے خالص سونا، 12 قیمتی عطر ترے عقیقِ سلیمانی
 لبھتے۔ 13 دُوئے دریا نا ناں جیخون اے، جس مُلکِ
 کُوش نی ساری زیمی کی کپھرے وچ رخیا ہویا اے۔
 14 تریئے دریا نا ناں دجلہ اے، جیہڑا مُلکِ اسور نرے مشرق
 آلے پاسے جاٹا اے۔ ترے چوتھے دریا نا ناں فرات اے۔
 15 فر رب تعالیٰ بندے کی کہنی کے باغِ عدن وچ رخیا،
 تانکہ او اُس باغے نی باغبانی ترے دیکھ بھال کرے۔ 16 رب
 تعالیٰ اُس کی حکم دتا، ”تُوں باغے نرے انہاں ساریاں

درختاں نے پہل بغیر روکٹے ٹوکٹے توں کہا۔¹⁷ پر اچھے تے بُرے نی پہچان دیٹے آلے درخت نا پہل کدے ناں کھایاں۔
جے تُوں اُس کی کھاسیں، تے ضرور مری جاسیں۔“

¹⁸ فِر رب تعالیٰ سوچیا، ”بندے نا کہلا ریٹا چنگا

نی۔ تے میں اُس واسطے اک چنگی مدد گار بٹاساں۔“

¹⁹ رب تعالیٰ انسان کول او سارے جانور تے سارے پرندے
کہنی آیا جیہڑے اُس مٹی نال بٹائے سن، تانکہ پتہ لغے کہ

انسان انہاں نے گے ناں رخٹا۔ اِس طرح ہر جانور تے پرندے
کی انسان نی طرفوں ناں لبھی گیا۔²⁰ اِس طرح بندے

ساریاں مال ڈنگراں، پرندیاں تے جنگلی جانوراں نے ناں
رخے۔ پر انسان واسطے کوئی وی چنگی مدد گار نی سی۔

²¹ فِر رب تعالیٰ بندے پر بہوں ڈونگی نیندر پہیجی۔

جدوں او ڈونگی نندر سُتا ہویا سی، تے اللہ تعالیٰ

بندے نی پسلیاں وچوں اک پسلی کڈی کے اُس

جغہ وچ گوشت پہری شوڑیا۔²² فِر اُس پسلی تُوں

اک زنائی بٹائی، تے اُس زنائی کی بندے کول آندا۔

²³ بندے آخیا،

”اے مہاڑیاں ہڈیاں وچوں ہڈی اے،
 ترے مہاڑے گوشتے وچوں گوشت اے!
 ہُن اِس کی ”اِشاہ“ یعنی ”عورت“ آخیا جاسی،
 کیئانکہ او ”اِیش“ یعنی ”مرد“ وچوں کِہندی
 گئی اے۔“

24 (اِس واسطے بندہ اپٹے ماؤ پیو نالوں لادا ہوئی کے
 اپٹی زنائی نال ملیا ریٹا، ترے او دوئے اِک ہوئی جائے اُن۔)
 25 او دوئے ننگے سن، پر او اِک
 دوئے کولوں شرم نی کرنے سن۔

3 1 رب تعالیٰ جتنے جنگلی جانور بٹائے سن،
 سب اُنہاں وچوں بھوں چلاک سی۔ اِک دیہاڑے
 سپے زنائی کی آخیا، ”تُکی یقین اے کہ خُدا واقعی
 آخیا، ”تُساں باغے نے کُسے درختے نا پھل نہ کھایا“؟“
 2 زنائی آخیا، ”اَساں باغے نے ساریاں درختاں نے
 پھل کھائی سکٹے اِن، 3 سوائے اُس درختے نے
 پھل جھپڑا باغے نے بَشکار لغا وا۔ خُدا آخیا سی

کہ ”اُس درختے نا پھل نہ کھایا، بلکہ اُس کی
 ہتھ تک نہ لایا! نی، تے تُساں مری جاسو!“
 4 سپے آخیا، ”بلکل نی! تُساں مرڻ نہ لغے! 5 بلکہ
 خُدا کی پتہ اے کہ جے تُساں اُس کی کھاسو
 تے تُساں نیاں اکھیاں کھلی جاسڻ، تے نیکی تے
 بدی نا علم پائی کے تُساں خُدا آر ہوئی جاسو.“
 6 جِسلے زناڻی تکیا کہ اُس درختے نا پھل خوشگوار
 لغڻا، تے کھائے واسطے چنگا اے، نالے اُس کی
 عقلمند بڻائی سکڻا، اُس کُج پھل لائی کے کھائی
 شوڙیا۔ فر اُس کُج پھل اپڻے جڻے کی دتا جیہڙا اُس
 نے نال سی، تے اُس وی کھائی شوڙیا۔ 7 اک دم ہی
 اُنہاں نیاں اکھاں کھلی گئیاں، تے اُنہاں محسوس
 کیتا کہ او ننگے اڻ۔ فر اُنہاں اپڻے آپے کی چھپائے
 واسطے انجیر نے پتران کی کٹھیاں کری کے سیتا۔
 8 شام نے ویلے جِسلے ٿھنڊی ہوا چلڻ لغی، اُنہاں باغے
 وچ رب تعالیٰ نے ٿرنے نی آواز سُٹی۔ اِس واسطے اُنہاں

اپٹے آپے کی درختاں وچ رب تعالیٰ کولوں چھپائی شوڑیا۔
 9 پر رب تعالیٰ بندے کی آواز ماری، "توں کتھے ایس؟"
 10 اُس جَوَاب دِتا، "میں باغے وچ تُکی تُڑیاں سٹی
 کہندا سی تے میں ڈری گیا ساں، کیئانکہ میں ننگا
 ساں۔ تے میں اپٹے آپے کی چھپائی کہندا سی۔"
 11 رب تعالیٰ آخیا، "تُکی کس دسیا سی کہ توں ننگا
 ایس؟ توں اُس درختے نا پھل کھائی شوڑیا، جس نے بارے
 وچ میں تُکی حُکم دِتا سی کہ 'اُس نا پھل نہ کھایاں؟'
 12 بندے جَوَاب دِتا، "جھیڑی زنائی توں مکی دتی
 سی، اُس ہی مکی پھل دِتا سی تے میں کھائی شوڑیا۔"
 13 رب تعالیٰ زنائی کی آخیا، "توں گے کری شوڑیا؟"
 اُس جَوَاب دِتا، "سپے مکی توکھا دِتا
 سی، تے میں او پھل کھائی شوڑیا سی۔"
 14 فِر رب تعالیٰ سپے کی آخیا، "توں اے گم کیتا،
 اِس واسطے ساریاں دُویاں جانوراں وچوں کلا توں
 لعنتی ایس۔ توں اپٹے ٹہڈے پہار تُرسیں، تے توں اپٹی
 ساری زندگی مٹی کھاسیں۔ 15 میں تہاڑے تے زنائی

نہ بَشکار دُشمنی پیدا کری شوڑساں۔ اُس نی اولاد
 تہاڑی اولاد نی دشمن ہوسی۔ او تہاڑے سرے کی
 چُٹی شوڑسی، تے تُوں اُس نی کھری پر ڈسسیں۔“
 16 فِر رب تعالیٰ زناٹی کی آخیا، ”جدوں تہاڑے

پیٹے وِچ بچّہ ہوسی، میں تہاڑے دردے کی بہوں
 بدائی شوڑساں۔ تے جدوں تہاڑا بچّہ جمسی، تُکی
 بہوں تکلیف ہوسی۔ فِر وی تُوں اپٹے کھرے آلے نی
 خواہش کرسیں، پر او تہاڑے اپر حکومت کرسی۔“

17 فِر رب تعالیٰ بندے کی آخیا، ”تُوں اپٹی زناٹی نی گل
 منی کے اُس درخت نا پھل کھادا، جس تُوں میں تُکی
 منع کیتا سی۔ اِس واسطے ساری زیمی تہاڑی وجہ نال
 لعنتی ہوسی، تے تُوں ساری عمر محنت مشقت نی پیداوار
 کھاسیں۔ 18 او زیمی تہاڑے واسطے کنڈے جماسی، تے
 تُوں باڑیاں نیاں سبزیاں کھاسیں۔ 19 تُوں اُس ویلے تک روٹی
 کمانٹے واسطے اپٹا پرسیو کڈسیں جدوں تک تُوں زمیں وِچ
 واپس نہ جائیں، کیئانکہ تُوں مٹی نال بٹایا گیا سیں۔ میں
 تُکی مٹی وِچوں بٹایا، تے تُوں فِر مٹی وِچ ہی ملیں۔“

20 حضرت آدم اپنی زناٹی نا ناں ”حوا“ یعنی ”زندگی“
 رخیا، کیئانکہ بعد وچ او سارے انسانان نی ماں بٹی گئی۔
 21 تے رب تعالیٰ حضرت آدم واسطے تے اُس نی زناٹی
 واسطے چمڑے نرے کپڑے بٹائی کرے اُنہاں کی لوائے۔
 22 فر رب تعالیٰ آخیا، ”انسان اچھے تے بُرے نی پہچان
 حاصل کری کرے مہاڑے آر ہوئی گیا اے۔ ہُن اِس طرح
 ناں ہوئے کہ او زندگی نرے درختے نالوں پھل کھائے، تے
 ہمیشہ واسطے زندہ رہے۔“ 23 اِس واسطے رب تعالیٰ اُس
 کی عدن نرے باغے وچوں باہر کڈی شوڑیا، تانکہ اُس زیمی
 وچ کھیتی باڑی کرے جس وچوں اُس کی کیندا گیا سی۔
 24 انسان کی باہر کڈئے تُوں بعد، زندگی نرے درخت نرے راہ
 نی حفاظت کرنے واسطے رب تعالیٰ باغ عدن نرے مشرق
 وچ فرشتیاں کی مقرر کیتا، تے اُتھے ایہرے جی تلوار رکھی،
 جس وچوں اگ نکلتی سی، تے او ہر طرف مُڑنی سی۔

1 فر حضرت آدم اپنی زناٹی بی بی حوا کول گئے۔ بی
 بی حوا کی حمل ٹھہری گیا، تے اُنہاں نا اِک پُتر

4

جمیا جس نا ناں قابیل رخیا گیا۔ فرٰنہاں آخیا، ”مکی اِک مُنڈا رب نی مدد نال ملیا۔“² فرٰ قابیل نا پہرا ہابیل جمیا۔

جدوں او بڑے ہوئے، ہابیل پہڈاں بکریاں نا چرائے آلا بٹی گیا، تے قابیل کھیتی باڑی کرنے آلا بٹی گیا۔³ وقت گزرنے نے نال نال اِس طرح ہویا کہ قابیل اپٹیاں باڑیاں نا پھل کہنی کے رب اگے پیش کیتا۔⁴ فرٰ ہابیل اپٹیاں پہڈاں تے بکریاں نے پہلے جمے وے بچے نا چنگا گوشت رب کی پیش کیتا۔ رب ہابیل تے اُس نا ہدیہ قبول کیتا،⁵ پر قابیل تے اُس نا ہدیہ منظور نی کیتا۔ اِس واسطے قابیل کی سخت غصہ چڑھیا تے اُس نا مُونہ بگڑی گیا۔⁶ رب قابیل کی آخیا، ”تُکی کیئاں غصہ آیا؟ تہاڑا مُونہ کیئاں بگڑی گیا؟⁷ جے تُوں چنگا کریں، تے میں تُکی قبول کرساں۔ پر جے تُوں چنگا نہ کریں، تے فرٰ غناہ جنگلی جانور نی طرح تہاڑے دروازے پر چُپ کری کے بیٹھا وا، تے تُکی شکار کرنا چاہٹا۔ پر تُوں اُس پر ڈاڈھا ہوئی جا۔“

8 اِک دیہاڑے قابیل اپٹے پہراؤ ہابیل کی آخیا، ”آ،

باڑیاں در جُلاں۔“ جدوں او اُتھے سن، تے قابیل

اپٹے پہراؤ پر حملہ کری کے اُس کی ماری شوڑیا۔

9 فِر رب قابیل کولوں پُچھیا، ”تہاڑا پہرا کتھے اے؟“

اُس جواب دتا، ”مکی نی پتہ!

میں اپٹے پہراؤ نا رَحوالا تے نہ!“

10 رب آخیا، ”توں گے کیتا؟ مکی اِس طرح لغٹا کہ

تہاڑے پہراؤ نا خون مکی زیمی وچوں واز دیٹا۔ 11 توں

اپٹے ہتھوں اپٹے پہراؤ نا خون کیتا تے اُس نا خون زمیں پر

رُڑی گیا۔ اِس واسطے تہاڑے پر لعنت اے، تے تہاڑے

واسطے زیمی وچ کُج وی نی جمٹ لگا۔ 12 جس ویلے توں

زیمی پر کھیتی باڑی کرسیں، تے او تُکی فصل نہ دیسی،

تے پوری دُنیا وچ توں ادھر ادھر نیاں ٹھوکران کھاسیں۔“

13 اے گل سُنئی کے قابیل آخیا، ”مہاڑی اے سزا مہاڑی

برداشت توں باہر اے۔ 14 توں مکی اِس مُلخے وچوں کڈٹا

پیا ایں، تے میں تہاڑے کولوں دُور رساں۔ میں پوری دُنیا

وچ اِدھر اِدھر نیاں ٹھوکران کھاساں، تے اِس طرح ہوسی
کہ جیہڑا وی مکی تکسی، او مکی ماری شوڑسی!“
¹⁵ پر رب جواب دتا، ”اِس طرح نی ہونّا! جے کوئی تُکی
قتل کرے، اُس کولوں ست غنا زیادہ بدلہ کیندا جاسی۔“
فِر رب قابیل پر اِک نشان رخیا، تاکہ جے کوئی اُس کی
تکے، تے او اُس کی نہ مارے۔ ¹⁶ بس قابیل رب نے حضور
توں دور گیا، تے باغِ عدن نے مشرق نے پاسے نود نے
علاقے، یعنی رُلٹن والی جغہ، وچ جائی کے بسی گیا۔
¹⁷ قابیل اپنی زنائی کول گیا تے او حاملہ ہوئی گئی، تے
اُس نا پُتر حنوک جمیا۔ اُس ویلے قابیل اِک شہر آباد کرنا
پیا سی، تے اُس شہر نا ناں اپٹے پُترے نے نائیں پر رخیا۔
¹⁸ فِر حنوک کولوں عیراد، عیراد کولوں محویا ایل، محویا
ایل کولوں متوسا ایل، تے متوسا ایل کولوں لمک جمے۔
¹⁹ لمک دواں زنائیاں نال بیاہ کیتا، اِک نا ناں عدہ تے دوئی
نا ناں ضیلہ سی۔ ²⁰ عدہ کولوں یابل جمیا، تے او اُنہاں نا
بڈیرا سی جیہڑے تمبوئاں وچ رہے اُن تے ڈنگر چارٹے اُن۔
²¹ اُس نے پہراؤ نا ناں یوبل سی، تے او رباب تے بانسریاں

بجائے آلیاں نا بڈیرا سی۔²² فرِ ضِلہ کولوں توبل قائن جمیا،
 جیہڑا پتل تے لوہے نرے سارے ہتھیاراں نا بٹائے آلا بٹی
 گیا۔ توبل قائن نی اک پھیٹ سی، جس نا ناں نعمہ سی۔
²³ اک دیہاڑے لمک اپٹیاں زنائیاں کی آخیا،
 ”عدہ تے ضِلہ، مہاڑی گل سُنو!

اے مہاڑیو زنائیو، مہاڑیاں گلاں پر کن تہرو!
 میں اک جوان بندے کی ماری شوڑیا، جس مہاڑے پر
 حملہ کری کے مکی زخمی کیتا سی۔
²⁴ جسے قابیل نا بدلہ ست واری کہندا جاسی،
 تے لمک نا بدلہ ستتر واری کہندا جاسی!

²⁵ حضرت آدم اپنی زنائی کول فرِ گئے، تے اُس نا اک ہور
 پتر جمیا۔ او آخٹ لغی، ”اللہ تعالیٰ مکی ہابیل نرے بدلے وچ،
 جس کی قابیل ماری شوڑیا، دُوا پتر دتا۔“ تاں اُس پترے نا
 ناں شیث رخیا، جس نا مطلب ”دِتا وا“ اے۔²⁶ بعد وچ
 شیث نا وی اک پتر جمیا، جس نا ناں اُس انوش رخیا۔
 انہاں دیہاڑیاں وچ لوکاں رب نی عبادت کرنی شروع کیتی۔

5¹ اے حضرت آدم نا شجرہ نسب اے۔
 جس دیہاڑے اللہ تعالیٰ انسان کی پیدا کیتا، اُس
 اُس کی اپٹے ار بٹایا۔² اُس اُنہاں کی مرد تے عورت بٹایا،
 تے اُنہاں کی برکت دتی۔ تے اُس اُنہاں نا ناں ”انسان“ رخیا۔
³ جس ویلے حضرت آدم 130 سالان نے ہوئے،
 تے اُنہاں نا اِک پُتر جمیا جھپڑا بلکل اُنہاں نے ار
 سی۔ حضرت آدم اُس نا ناں شیث رخیا۔⁴ شیث
 نے جمٹے تُوں بعد حضرت آدم 800 سال ہور جیٹے
 رہے، تے اُنہاں نیاں ہور تیہاں تے پتر جمٹے رہے۔
⁵ حضرت آدم 930 سالان نے ہوئی کے فوت ہوئی گئے۔
⁶ شیث 105 سالان نا سی جس ویلے اُس نا پُتر
 اَنوش جمیا۔⁷ اَنوش نے جمٹے تُوں بعد شیث 807
 سال ہور جیٹا ریا، تے اُس نیاں ہور تیہاں تے پتر
 جمٹے رہے۔⁸ فِر او 912 سالان نا ہوئی کے مری گیا۔
⁹ اَنوش 90 سالان نا سی جدوں اُس نا پُتر قینان
 جمیا۔¹⁰ قینان نے جمٹے تُوں بعد اَنوش 815 سال

ہور جیٹا ریا، تے اُس نیاں ہور تہاں تے پتر جمٹے رہے۔¹¹ اَنوش 905 سالان نا ہوئی کے مری گیا۔

¹² قینان اُس ویلے 70 سالان نا سی جدوں اُس نا پتر محلل ایل جمیا۔¹³ محلل ایل نے جمٹے تُوں بعد قینان

840 سال ہور جیٹا ریا، تے اُس نیاں ہور تہاں تے پتر جمٹے رہے۔¹⁴ قینان 910 سالان نا ہوئی کے مری گیا۔

¹⁵ محلل ایل 65 سالان نا سی جدوں اُس نا پتر یارَد جمیا۔¹⁶ یارَد نے جمٹے تُوں بعد محلل ایل 830 سال

ہور جیٹا ریا، تے اُس نیاں ہور تہاں تے پتر جمٹے رہے۔¹⁷ محلل ایل 895 سالان نا ہوئی کے مری گیا۔

¹⁸ یارَد 162 سالان نا سی جدوں اُس نا پتر حنوک جمیا۔¹⁹ حنوک نے جمٹے تُوں بعد یارَد 800 سال

ہور جیٹا ریا، تے اُس نیاں ہور تہاں تے پتر جمٹے رہے۔²⁰ یارَد 962 سالان نا ہوئی کے مری گیا۔

²¹ حضرت حنوک 65 سالان نے سٹ جدوں اُنہاں نا پتر متوشالِح جمیا۔²² متوشالِح نے جمٹے تُوں بعد حضرت

حنوک 300 سال ہور قُربِ اِلهی وِچ گزارے، تے اُنہاں

نے ہور تیہاں تے پتر جمٹے رہے۔²³ حضرت حنوک 365
 سالان تک جیٹے رہے۔²⁴ او قُربِ الہی وچ رہے، فِر اللہ
 تعالیٰ اُنہاں کی چاہی کھندا، تے او فِر نظر نی آئے۔
²⁵ مٹوشالِح 187 سالان نا سی جدوں اُس نا پتر
 لمک جمیا۔²⁶ لمک نے جمٹے توں بعد مٹوشالِح
 782 سال ہور جیٹا ریبا، تے اُس نیاں ہور تیہاں تے پتر
 جمٹے رہے۔²⁷ او 969 سالان نا ہوئی کے مری گیا۔
²⁸ لمک 182 سالان نا سی جدوں اُس نا اک پتر جمیا،
²⁹ جس نا ناں اُس نُوح یعنی “آسانی” رخیا۔ اُس آخیا،
 ”اساں نا کھیتی باڑی نا کم بھوں ڈاڈھا اے، کیئانکہ خُدا
 زمیں پر لعنت پیہجی وی۔ پر ہُن اساں اِس پترے نی وجہ
 نال سوخرے ہوئی جاساں۔“³⁰ حضرت نُوح نے جمٹے توں
 بعد لمک 595 سال ہور جیٹا ریبا، تے اُس نیاں ہور تیہاں تے
 پتر جمٹے رہے۔³¹ فِر او 777 سالان نا ہوئی کے مری گیا۔
³² حضرت نُوح نے 500 سالان نے ہوئے توں بعد
 اُنہاں نے ترے پتر سام، حام تے یافث جمے۔

نور-ے-کشمیر

اللہ تعالیٰ اپنا فضل ترے امن پاک نبیاں نے ذریعے انسانیت پر ظاہر
کیتا۔ اسان نا دلی مقصد اے کہ اس پیغام کی پھیلا یا جائے۔
اسان خوشی نال عیسیٰ المسیح نے بارے وچ تسان نال گل
کرساں، یا تسان نال دُعا کرساں، یا تسان نی مدد کرساں۔

<https://m.me/noor3kashmir> WhatsApp +447726104324 <https://noorekashmir.com>

Copyright © 2020 Noor-e-Kashmir
Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International
(CC BY-NC-ND).